

اسلام در رودزیا

. . گفتیم که نخست یک تاجر انگلیسی بنام «سیسل ژان رودس» ، زیمامبوراً تصرف کرد و نام آنجا را تغییر داده و «رودسیا» نامید و در راه استثمار مردم آن سامان از هیچ جنایتی خودداری نکرد و حتی با کمال وقاحت روزی گفت : «آقدر که خاک برای من ارزش دارد ؛ سیاهان ندارند» !

بعد از «رودس» باید از شخص دیگری نام برد که در تحکیم پایه های استعمار در زیمامبو نقش حساسی را بعهده گرفته بود ، این شخص «لرد مالورن» یا «دکتر هیننگر» بود ، مالورن نخست بعنوان یک پزشک نیکخواه و انسان دوست وارد سالیسبوری شد ، ولی سرانجام ماهیت ننگین و ضد بشری وی آشکار گردید .

مارلون در سال ۱۳۰۳ هجری (۱۹۲۴ میلادی) از طرف اروپائیان مهاجر بنمایندگی مجلس انتخاب شد . در آن سال رودزیا ، حق خود مختاری گرفته بود . مارلون پس از مدتی به مقام نخست وزیری رودزیای جنوبی رسید و مدت بیست سال تمام این مقام را برای خود نگهداشت و آنگاه که فدراسیون رودزیا و نیاسلند تشکیل یافت او نخست وزیر این فدراسیون گردید و برای حفظ منافع سفیدپوستان ؛ حزبی بنام « حزب فدرال » تأسیس کرد که توانست در انتخابات ، ۲۴ کرسی از ۲۶ کرسی را بدست آورد !

مارلون معتقد بود که در رودزیا باید حکومت طوری بین بومیان سیاهپوست و سفیدان مهاجر اروپائی تقسیم شود که هیچوقت سیاهان بر سفیدان غلبه نیابند و سفیدپوستان باز بچه دست و آن کودکان ، واقع نشوند .

پس از مارلون ، وئنسکی یهودی لهستانی الاصل ، به مقام نخست وزیری رسید و به توقیف و تبعید کسانی که افکار استقلال طلبانه ای داشتند ، پرداخت و سازمانهای کارگری را منحل ساخت و اعتصاب آنانرا درهم شکست

انگلستان برای حفظ منافع استعماری خود و برای جلوگیری از توسعه فکر آزادی و جنبش آزادی بخش ملی ، اتحادیه ای از مستعمرات خود در این منطقه بوجود آورد که خلق سیاهپوست راسرگرم سازد و با دادن امتیازاتی ناچیز ؛ فریادها را خفه کند و با استثمار ظالمانه خود ادامه دهد .

Federation of Rhodesia and Nyasland: فدراسیون رودزیا و نیاسلند
مرکب از سه کشور: رودزیای شمالی، رودزیای جنوبی و نیاسلند تشکیل یافت که جزء
مستعمرات آفریقای جنوبی انگلیس بشمار میرفت، این فدراسیون با مساحت ۱۲۳۵۲۰۰
کیلومتر مربع ۹ میلیون جمعیت (اروپائیان مهاجر ساکن در آن، مجموعاً ۳۴۰۰۰۰ نفر
بودند) تشکیل یافت تا کشورهای عضو آن در سال ۱۹۶۰ میلادی استقلال کامل یابند! (۱).

رودزیای شمالی و نیاسالند پس از سال ۱۹۶۰؛ در سایه مجاهدات پی گیر ویی امان مردم
استقلال طلب، آزادی و استقلال خود را بازیافته و به نام های **زامبیا و مالاوی** موسوم شدند.
با انحلال این فدراسیون و ادامه زورگویی سفید پوستان ساکن رودزیای جنوبی (زیمامبو)
بحران این سرزمین آغاز شد و کشمکش و جدال داخلی در بین طبقه حاکمه سفید پوست آنجا نیز
با وجود شدت خود رسید.

در ژانویه ۱۹۶۴ م «فیلید» نخست وزیر وقت که طرفدار استقلال یکجانبه سفید پوستان
نبود؛ از کار برکنار شد و «یان اسمیت» قصاب زاده مهاجر و خلبان جنگ دوم جهانی
بمقام نخست وزیری آنجا رسید و علیرغم خواست همه مردم رودزیا، با آزادی مردم آنجا
مخالفت نمود و بطور یکجانبه اعلام استقلال! نمود تا حکومت سفید پوستان همچنان ادامه یابد!

رودزیا کجاست؟

رودزیای جنوبی که در قسمت مرکزی آفریقای جنوبی قرار دارد. از یک سو به **زامبیا** و
مالاوی و **موزامبیک** و از سوی دیگر به «**بچوانالند**» محدود و متصل میشود، مساحت رود-
زیای جنوبی ۱۵۰ هزار میل مربع است و متجاوز از چهار میلیون سیاه پوست و ۲۲۳۰۰۰
نفر سفید پوست خارجی، جمعیت آنرا تشکیل میدهد.

سالیسبوری Salisbury با جمعیت تقریباً ۲۸۰ هزار نفر، پایتخت رودزیای
جنوبی بشمار می آید سالیسبوری که در ارتفاع ۱۶۰۰ متر از سطح دریا قرار گرفته دارای
آسمان خراشها و ویلاهای باشکوه با خیابانهای بسیار عریضی است. نقشه این خیا بانها توسط
خود «سپسل رودس» کشیده شده، زیرا او میخواست ارا به هائی که با ۱۶ گاو کشیده میشدند، باسانی
بتوانند در آن خیا بانها حرکت کنند!

در سالیسبوری آتقدر مراکز تفریح و استخر شنا وجود دارد که در هیچ شهر پیشرفته
آمریکائی هم نظیر آنها دیده نمیشود و البته از همه وسایل تفریح و آسایش، فقط سفید پوستان می-
توانند استفاده کنند، زیرا حتی کارگران سفید پوست آتقدر درآمد دارند که هر یک صاحب
خانه مسکونی، ویلا، اتومبیل و نوکر سیاه پوست هستند!

(۱) از کتاب: قاره آفریقا و کشورهای نوزاد آن، چاپ تهران صفحه ۶۷

رودزبای جنوبی بر خلاف بسیاری از کشورهای قاره سیاه که دارای آب و هوای گرم و ناسالمی هستند، سرزمین سرسبز و خرمی بوده و دارای آب و هوای مطبوعی است. آبشار ویکتوریا در رودزبای جنوبی، تماشائی ترین منظره در آفریقای جنوبی است. رودزیا از لحاظ معادن طلا و معادن دیگر بسیار غنی است و کشاورزی آن بسیار سودمند و پر محصول است و گندم و توتون و پنبه از محصولات عمده کشاورزی آنست و بیشتر از ۵۰ درصد **گرم آمریکا** از این کشور محروم تأمین میشود!

سفید پوستان تمام مزارع حاصلخیز و منابع ثروت و مشاغل پر درآمد را بخود اختصاص داده و سیاهان را حتی از ورود به محلات اختصاصی خود جلوگیری میکنند؛ توزیع ثروت در رودزیا آنچنان ظالمانه و غیر عادلانه است که در کمتر نقطه‌ای در جهان نظیر دارد.

سفید پوستان بادر دست داشتن مقامات حساس و پستهای حکومتی و ارتش ۵ هزار نفری و پلیس ۴ هزار نفری و یک هزار افراد نیروی هوایی که جمگی تعلیمات کافی برای سرکوبی هر گونه شورشی ارادیده اند، با کمال بیشرمی در نیمه دوم قرن بیستم هنوز به جنایات خود ادامه میدهند.

مجله و تایم، مینویسد: در رودزبای جنوبی تبعیض و جدائی و دو نژادی را بمعنای مطلق آن میتوان احساس کرد. سیاهان آن کشور مجبورند که کودکان خود را در مکتب خانه های محلی بزبان بومی - بانگو - تعلیم دهند و در همان نقاط روستائی و قرون وسطائی زندگی کنند و فقط معدودی از آنان حق زندگی در حومه شهرها را با اجازه کتبی و رسمی دولت دارند. سیاهان آفریقای جنوبی از هر گونه حق سیاسی محروم بوده و هنگام مسافرت در داخل وطن خود مجبورند: **جو از عمور**، همراه داشته باشند بی هیچ دلیلی هر لحظه ممکن است آنها را بزندان افکنده یا به یکی از جمهوریهای هشتمگانه بانگو تبعیدشان کنند. یعنی منطقه ای که دولت آفریقای جنوبی برای اسکان اجباری سیاهان در نظر گرفته است - در ۱۷ سال گذشته دولت سفید پوست ۵۵ قانون عمده را برای محدودیت سیاهان از پارلمان گذرانده است!.

یان اسمیت که نخست وزیر رودزیا است، بارها اعلام داشته است که: تا من زنده هستم رژیم سیاهپوست در این سرزمین بوجود نخواهد آمد! و شعار «**حزب متحد**» که اعضای دامداران، مالکین بزرگ و افراطیون دست راستی و مرتجع هستند اینست: **یا مریک یا برتری نژادی!** ... (۱)

اسلام در رودزیا

اسلام از سال ۱۸۷۰ میلادی (۱۲۸۷ هجری) از طریق مسافرت مردم مسلمان و عرب زبان **زننگبار**، وارد این منطقه شد و بسرعت پیش رفت، مسلمانان ضمن تعلیم اصول اسلامی، ب مردم بومی سیاهپوست می آموختند که مبارزه با خارجیان غارتگر یک وظیفه مذهبی است و بدینوسیله مسلمانان زننگبار در بیدار ساختن مردم بومی و ایجاد جنبش آزادی بخش، میکوشیدند و بی شک این

تعلیمات و این بیداری، برای منافع مهاجران مسیحی غربی و استعمار بریتانیا و سوداگران انگلیسی خطرناک بود و روی همین اصل «کاپیتان لوگارد» انگلیسی در سالهای ۱۸۸۹-۱۸۹۰ م - حملاتی را بر ضد گروههای اسلامی زنگبار آغاز کرد و از آن پس، از ورود مسلمانان زنگباری باین سرزمین (رودزیای جنوبی و شمالی و نیاسالند) جلوگیری شدید بعمل آمد.

ولی علیرغم فشار همه جانبه استعمار، اسلام به پیشرفت خود ادامه داد و هم اکنون دهها مرکز تعلیمات دینی اسلامی و موسسه حفظ قرآن در رودزیای شمالی و نیاسالند وجود دارد و صدها - هزار نفر مسلمان در آن سامان زندگی میکنند (۱).

در (نیاسالند) **زامبیا** ۷۰/۰۰۰/۱ نفر در (رودزیای شمالی) **مالاوی** ۰۰۰/۰۰۰/۵۰۲ نفر و **رودزیای جنوبی** (زیمابو) ۰۰۰/۰۰۰/۶۴۰ نفر مسلمان زندگی میکنند (۲).

جمعیت اصلی زیمابو، چنانکه اشاره شد، در حدود ۴ میلیون نفر است که از این عده ۵۰۰/۲۹۹/۳ نفر عقاید بومی دارند و ۳۵۰۰ نفر مسیحی شده اند و ۶۴۰/۰۰۰ نفر مسلمان هستند و البته اکثریت قریب با اتفاق ۰۰۰/۲۲۳/۲ نفر سفید پوست مهاجر غربی هم، مسیحی بشمار می آیند (۳)

* * *

هم اکنون مبارزه پنهانی بر ضد ادامه سلطه جابرانه سفید پوستان در رودزیا ادامه دارد و مردم مسلمان رودزیا نیز از دو حزب ملی: «حزب خلق» و «حزب اتحاد ملی آفریقائی زیمابو» پشتیبانی میکنند تا هر چه زودتر میهن خود را از وجود بیگانگان پاک سازند... این دو حزب از طرف حکومت غیر قانونی «یان اسمیت» منحل شده و رهبران آن دستگیر و زندانی شده اند، ولی علیرغم فشار از هر طرف، تشکیل «حکومت رودزیای آزاد» از طرف سیاه پوستان اعلام شده و سرانجام مردم آن سامان با مبارزات خستگی ناپذیر خود، نفوذاشسته های سفید پوست اروپائی را از سرزمین خود بیرون خواهند راند.

اکنون موضوع رودزیای جنوبی به شورای امنیت ارجاع شده است و اگر سازمان ملل هم نتواند حقوق انسانی سیاهان را تضمین کند، بی شک دیر یا زود، جنگ استقلال طلبانه ای در رودزیا شروع خواهد شد و آن روز دیگر پیروزی سفید پوستان غیر ممکن خواهد بود.

آزمایشهای تاریخ انسان معاصر، این حقیقت را بارها ثابت کرده است!

(پایان)

- (۱) : السلون فی العالم الیوم ، تالیف : دکتر عبدالرحمن زکی ج ۲ صفحه ۶۷ و کتاب الاسلام فی المشارق والمغرب تالیف دکتر جمال الدین رمادی ص ۱۰۳
- (۲) از نشریه Al - Ittihad چاپ آمریکا ، ارگان :

The Muslim Students ، Association of the U . S and Canada
Vol. 2 . No . 1 صفحه ۵۷

(۳) : از روزنامه «الشعب»